

NIEMOWNY (4) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N niemowny (1). ◇ A niemown(e)go (1). ◇ f V niemowną (1). ◇ pl N subst niemowné (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. Niemy, nie obdarzony mową (1) :

Wyrażenie: »niemowne zwierzęta« (1): Miłośnicy mądrości tak nam powiedąią/ Ze niemowné zwierzętá rozumu niemáią. KochFr 124.

2. Milczący (2) :

W porównaniu (1): Iezu ktorys radzie żydowłkiej będącz ofiarowan cichy y iako niemowny baranek ítał. TarDuch C2.

Przen (1) : Vcielzna lutni [...] Niemowna przed tym/ áni vlubiona/ Dżiś ná wżytek świat wielce zálécona KochPieś 49.

3. Małomówny (1) :

W przeciwstawieniu: »swarliwy ... niemowny« (1): co zá dziw będzie/ gdy fwarliwy Kácerz drugiego niemownego kácerzá przemoże? OrzList i2v.

4. [Który jeszcze nie umie mówić: Gdzie przyściem swoim [...] wzruciły y niemownego iefzcze Proroká w żywoćie mácierzyńłkim BzowRóż 20 (Linde).]

Cf MOWNY